VENDÉGKÉNT, ÁTMENETILEG A SZENT PÁL KATOLIKUS TEMPLOMBAN

❋ REFORMÁTUS ISTENTISZTELET ❋

Köszönet a testvéri befogadásért!

2019. AUGUSZTUS 4.

templomfelújításunk várható befejezése: **augusztus közepe**

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ *weblapunk*: keresztur.wbi.hu

❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; parókia: 209-4267; lp.rkeresztur@gmail.com *Fogadó óra:* szerda 15.00-18.30 +megbeszélt időpontban szabadnap: csütörtök

Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com *Fogadó ója:* kedd 15.00-18.30 +megbeszélt időpontban szabadnapja: szerda

❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemetőnk nyitva tartása : *vasárnap 8.00-12.00; kedd 15.00-18.30; szerda 9.00-11.00 illetve 15.00-18.30; péntek 16.30-20.00*

ügyintézés: kedden és szerdán *15.00-18.30* Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com

Az Istentisztelet liturgiája:

- CSEND – *Istentisztelet előtt 5 perccel*
  Ráhangoló kérdések: *Milyen képpel írnád le az életed? Milyen nagy tetteket vitt már végbe az Úr?*
- Köszöntés
- Fennálló ének: KÉ 15 *(„Mint szarvas")* (ld. jobb oldalon ⇨)
- Fő ének: 274 *(„Ki Istenének átad mindent…")*
- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság
- Igehirdetés előtt: KÉ 3 (ld. jobb oldalon ⇨) *(„Egyedül csak Te vagy…")*
- Alapige (ld. középen ⇨)
- Igehirdetés [ld: a túloldalon]
- Csendes imádság
- Imádság
- Miatyánk
- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)
- Születésnaposok köszöntése
- Záróének: 264 *(„Áldjad én lelkem…")*
- Áldás
- HIMNUSZ

„Fél-úton" címmel

Igét hirdet: *Jani Lívia lp*

OLVASMÁNY: EF 1,3-14

3 Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott
minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban. 4 Mert
őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy
szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. 5 Előre el is
határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és
tetszése szerint, 6 hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel
megajándékozott minket szeretett Fiában. 7 Őbenne van – az ő vére által
– a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelmének gazdagsága
szerint, 8 amelyet kiárasztott ránk teljes bölcsességgel és értelemmel. 9
Mert úgy tetszett neki, hogy megismertesse velünk az ő akaratának
titkát, amelyet kijelentett őbenne * 10 az idők teljességének arról a
rendjéről, hogy Krisztusban egybefoglal mindeneket, azt is, ami a
mennyben, és azt is, ami a földön van. 11 Őbenne lettünk örököseivé is,
mivel eleve elrendeltettünk erre annak kijelentett végzése szerint, aki
mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik; 12 hogy
dicsőségének magasztalására legyünk, mint akik előre reménykedünk
Krisztusban. 13 Őbenne pedig titeket is, akik hallottátok az igazság
igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek, eljegyzett
pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, 14 örökségünk zálogával, hogy
megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.

ALAPIGE: ZSOLT 126

1 Zarándokének. Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok
voltunk, mint az álmodók. 2 Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és
örömkiáltás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek:
Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr! 3 Hatalmas dolgot tett velünk
az Úr, ezért örvendezünk. 4 Fordítsd jóra sorsunkat, Uram, a
délvidéki kiszáradt patakmedrekhez hasonlóan! 5 Akik
könnyezve vetettek, ujjongva fognak majd aratni. 6 Aki sírva
indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezik, mikor kévéit
hozza.

Gyülekezeti hirdetések:

- Imacsoport imaalkalma – 8.30-tól
- Kérjük, hogy a gyülekezetünkhöz újonnan csatlakozók töltsenek ki ADATLAPOT és adják le az ügyeletes presbitereinknél! KÖSZÖNJÜK!
- A Baba-Mama Kör és a Szerdai Bibliaórák nyáron szünetelnek
- Sóskuti Zoltán lp. augusztus 11-ig szabadságon lesz

Az Úr legyen Gyülekezetünk őriző pásztora!

Mint szarvas hűs vízforrásra, úgy szomjazik lelkem rád,
Vágyódom az élő Isten után, hogy mehessek Hozzá.
Mért csüggedsz el, én lelkem,
hisz pajzsod ő és támaszod,
Bízz az Úrban, mert karja megszabadít, s hálával áldozol!

----- • -----

Egyedül csak te vagy, Akinél a szív lecsendesül.
Te vagy a kősziklám, szabadítóm.
Veszni Uram, ne hagyj!

Benned hiszek, remélek, szívem nem fél.
Te menedékház vagy a viharban.
Éltem már csak a tiéd, Őrző kezed véd és kísér.
Egyedül csak te vagy ....

Benne remélj te is és szíved nem fél.
Ő menedékház lesz a viharban.
Élted már legyen övé! Őrző keze véd és kísér.

Miről álmodtatok utoljára? … mi az, amit elképzeltek, hogy de jó lenne, ha lenne? Ha ott lennétek? Ha megtörténne? Ha elérnétek? Miről álmodtok? Amíg nem felejtünk el élni közben, jó dolgok ezek, mert motiválhatnak, továbbvihetnek bennünket. Sőt! Néha egy-egy álom valóra is válhat. Ilyenkor ott állsz döbbenten, hogy ez most tényleg megtörténik? … Öröm járja át a szíved, az a túlcsorduló, mindent vivő… egészen addig, amíg körbe nem fordulsz teljesen és rá nem jössz, hogy ez még csak a bemelegítés volt. Az útnak a felénél se jársz – csak lentről nem látszott a teljes kép. … Álmodozni, odaérni, rádöbbenni, még mindig van hova, mire vágyni, mert még mindig nem lett tökéletes a helyzetünk. Pontosan erről beszél a 126. zsoltár is. Figyeljünk ma arra, hogyan bíztat bennünket félúton járva a zsoltáros!

[Itt és most]
A 126. zsoltár, zarándokének. A Zsoltárok könyvében 15 egymást követő zsoltár (120-134) feliratában találhatjuk ezt a kifejezést. Eredetileg a fogságból hazatérők imádságai lehettek ezek, amiket aztán később akkor imádkoztak, amikor a jeruzsálemi templomba zarándokoltak az ország bármely pontjáról. Grádicsok énekének is nevezik, mert a jeruzsálemi templomhoz kemény kaptatón vezet fel az út – e közben a pihenőkön, lépcsőkön hangozhattak el ezek az imádságok. A 126. különösképpen beszél erről az *út közbeni* állapotról. A hullámvölgyről. *Fordítsd jóra sorsunkat, Uram, a délvidéki kiszáradt patakmedrekhez hasonlóan!* Ez a kép a Júda déli részén elterülő sivatagos területhez kapcsolódik (Negev-sivatag), ahol az év nagy részében a köveken kívül nincs más, akkora a szárazság. Ilyenkor csak a mély árkok jelzik, hogy nincs mindig ez így. Valóban! Az esős évszakban egyik pillanatról a másikra, élettel telik meg a terület, virágba borul a táj, víz zúdul alá a medrekben. Most azonban szárazság van! Hiszen a jóra fordulásért imádkozik a zsoltáros. A választott nép végre hazatért a hazájába, de éhínség van. Romokban lévő templom, elpusztított városfal, feldúlt város, műveletlen földek, gáncsoskodás, rosszindulat. Még nehezebb élet, mint korábban. Ez a nem túl rózsás itt és most.
Mind úton járunk, amikben bizony vannak száraz időszakok is. Olyanok, amikor nem igazán látjuk, miért vágyódtunk mi az adott helyre, helyzetbe. A nép nyilván hazavágyott – de nem erre a pusztulásra számított. Nem arra, hogy sok dolga lesz még az újrakezdéssel. Van-e olyan kérdése, területe az életednek most, amivel így küzdesz? Hiszed-e, hogy lehet még megújulni benne? Hiszed-e, hogy még lehet békesség a békétlenség helyén, bizalom, a bizalmatlanság helyett, hogy a szeretet győzhet a hidegség, gyűlölet felett is, hogy a félelem, a sötétség egy pillanat alatt is eltűnhet?

[Erőforrás: visszatekintés - imádság]
Segít hinni ebben az a fajta emlékezés, amikor Isten nagy tetteiről gondolkozunk. A fogságból hazatérőknek ott volt maga a hazatérés ténye. Képzeljük el, ahogy telnek nem csak a napok, hónapok, évek, hanem az évtizedek is, és még mindig semmi. Ugyanúgy idegen földön kell élniük, ugyanúgy csak várakoznak. Aztán már nem is azok uralkodnak felettük, akik elhurcolták őket – már perzsa uralkodó van felettük – még hatalmasabb, mint a babiloni. 50 éve idegen földön vannak, mi ez, ha nem reménytelen helyzet? De ekkor Círus rendeletet ad ki, mehetnek haza. Szabadok! *Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkiáltás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr! Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk.* Egy álom vált valóra – Isten váltotta be ígéretét! Egyik pillanatról a másikra. Mert jó dolgok is történhetnek így!
Mennyire tudunk mindezekre visszatekinteni? Nemrégiben előttünk volt a 136. zsoltár, ahol Izrael egész története Istenről beszélt, de vajon a saját életünkből megvannak-e azok a mozzanatok, amikor Isten a mi életünk kapcsán vitt véghez hatalmas dolgokat? Vagy van-e olyan példa előttünk, amit mellettünk levő életében végzett ez az Úr?
Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr. Ezekkel. Amikor Isten cselekszik, akkor annak nyoma van. Meglátszik. Merjük-e mindezek megjegyezni, szóvá tenni, elmondani? Akár a saját történetünket másoknak, akár mások életében, ha felfedezzük a változást, akkor azt szóvá tenni? Mert ez az, ami egyen-egyenként és közösségként is erősíthet bennünket. Ezért is került bele abba a 9 pontba, ami elmondja, milyen gyülekezetről álmodunk, miért teszünk ez a pont: *gyülekezetünk élete, hangsúlya személyes és közösségi történeteinkben van, melyekben magát Istent ismerhetjük meg, bennük Isten lenyűgözően szép munkájával („keze nyomával") találkozhatunk, melyek tanúságtételként tanítják, emlékeztetik, motiválják személyes és közösségi életünket.*
Akkor, amikor félúton járunk, amikor szárazság van, amikor nem könnyű elhinni, hogy valami még jóra fordulhat, akkor Isten hatalmas tetteiről való emlékezés erősíthet bennünket. Minél többet látunk Isten cselekedeteiből, annál jobban kirajzolódik előttünk, milyen Istenünk van. Annál inkább tudunk bízni Benne, az ígéreteiben, hogy megadja, amire szükségünk van. Mint az őszi esőt, a kiszikkadt tájon vagy a titkon növekvő vetést. Ez a kép is erről beszél – önmagában a vetés nem egy vidám történés, az a pici, ami van, el kell, hogy múljon, hogy sokszorosát teremhesse.
Mindezt azonban kérhetjük is! *Fordítsd jóra sorsunkat, Uram, a délvidéki kiszáradt patakmedrekhez hasonlóan!* Mutasd meg kegyelmedet, szabadításodat, hatalmadat Istenünk most is, miképpen már megtetted a múltban is. Legyen az életünk kiszáradt puszta helyett olyan, mint egy oázis! Teljünk meg élettel, ígéreted szerint! Szeretett Testvéreim, ez az, amire Jézus ezt mondja: *Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek.* (Mt 7,7)

Szeretett Testvéreim! Isten útján járva előfordulhat velünk az, hogy egyszer csak mintha álmodnánk, valami hatalmasat tesz velünk Isten, aminek úgy örülünk, hogy túlcsordul a szívünk. De az is megeshet, hogy pusztaságban találjuk magunkat. Ilyenkor emlékezzünk arra, hogy mennyi mindent tett már Isten értünk is! Mert a pusztaságok nem azért vannak, hogy kétségbeessünk, nem azért, hogy szomorúság legyen az úr az életünkben, hanem azért, hogy térdre essünk Isten előtt! Hálával azért, amink van, bizalommal kérve mindazt, amire szükségünk van – hogy visszatekintve elmondhassuk: ismét hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk.

jani lívia